

Lauko kino teatras

„Paaugliai visatoje“

Vieta: Valhala. **Seanso pradžia:** šiandien, 21.30 val.
„Paaugliai visatoje“ SSSR, M. Gorkio studija, 1974m.
Filmo trukmė 87 min. Scenarijaus autoriai: A. Zakas, I. Kuzniecovas. Režisierius-statytojas: Ričardas Viktorovas.
Pagrindinis konsultantas: SSSR kosmonautas Georgijus Bieriegovojus.

Ištraukos iš interviu, publikuoto savaitraštyje „Afavit“, 2002, Nr. 1 (163), su „Paaugliai visatoje“ scenarijaus autoriumi Isajumi Kuzniecovu.

Scenaristas Isajus Kuzniecovas: Dabar jau nebega-
lėčiau pasakyti, kodėl mes staiga ėmėmės fantastikos. Bet
kuriuo atveju, filmų „Maskva-Kasiopėja“ ir „Paaugliai vi-
satoje“ mokslinė fantastika negalima vadinti. Greičiau-
siai mes žaidėme fantastiką...

Tarp kitko, kai filmas jau buvo baigtas, kritikas Bran-
dis, kuriam tie filmai labai patiko, pakvietė mane su „Pa-
augliai visatoje“ į Leningradą. Ten jis surengė filmo de-
monstraciją Leningrado fantastams. Šie filmą labai supei-
kė. Man sakė, jog tai pasityčiojimas iš mokslinės fantasti-
kos, jog filme daugybė visiškai absurdiškų dalykų. Tik
Borisas Strugackis buvo lojalesnis, jis gi suprato, kas yra
humoristinė fantastika. Žinoma, filme daug kas priešta-
rauja mokslui, net su fantastinėmis prielaidomis. Pavyz-
džiui, nuo užduoties „A ir B sėdėjo vežime“ alpstantys
robotai. Tai buvo ironija mokslinės fantastikos atžvilgiu.
Tačiau ne pikta ironija, o geraširdiška...

Filmo „Maskva-Kasiopėja“ scenarijus konkurse, kurį
organizavo Kinematografijos ministerija, berods, laimėjo
antrąją premiją, bet paskui ilgai dulkėjo lentynoje, kol juo
nesusidomėjo Ričardas Viktorovas. Tai buvo nuostabus
režisierius /.../

Filme „Paaugliai visatoje“ yra toks epizodas, kai robo-
tai apsieičia galvomis, - jis atsirado operatoriaus Andre-
jaus Kirilovo iniciatyva. Andrejus pasakė, jog žino, kaip
tai padaryti ir mes akimirksniu parašėme tekstą. Taip atsi-
rado pakankamai žavus epizodas. Juk scenaristas gali su-

galvoti daug ką, bet jeigu operatorius nesupranta, kaip tai
nufilmuoti, tai nieko neišeis... Operatorius gi sugalvojo,
kaip „padaryti“ nesvarumą ir daug ką kitką.

Teksto autoriaus pastaba: iš tiesų tuometinė kinema-
tografijos technologija turėjo labai mažai galimybių kurti
specialiuosius efektus. Filmas „Paaugliai visatoje“ buvo
sukurtas trejais metais anksčiau už kino klasika tapusi fil-
mą „Žvaigždžių karai“.

Scenaristas Isajus Kuzniecovas: Tuo metu mes su Za-
ku labai domėjomės fantastika, daug skaitėme. Tai buvo
laikas, kai fantastika buvo leidžiama dideliais kiekiais. At-
sirado St. Lemas, amerikiečiai rašytojai... Bet mes supra-
tome, jog rimto fantastinio filmo mes nepajėgsime sukurti.
O va žaidimas – mūsų jėgoms /.../ Žinoma, bet kuriuo
atveju ir tai buvo didelė rizika, nes tuometinė kinematog-
rafija nelabai mėgo visokius eksperimentus/.../

Filme yra toks epizodas, kai vaikinai prieš skrydį atei-
na į Raudonąją aikštę. Mes su Zaku buvome kategoriškai
prieš, bet režisierius išsireikalavo... Galbūt to epizodo rei-
kėjo, kad filmas prasmuktų ideologinius koridorius/.../

Renginiai

„Karmagių“ mutacijos

Vieta: Skaistykla

Laikas: šeštadienį, 12.15 val.

Mūsų „karmagių“ guru – Kastytis Beitas.

Vilniuje tiek Kastyčio, tiek Gedimino Beresnevičiaus
pagimdyti K&M („Kariai&Magai“) žaidėjų klanai (tik-
riausiai kaunietiški taip pat) kilo iš tų pačių Kastyčio
paruoštų taisyklių knygučių. Pasak K. Beito, jau maždaug
apie 1995-96 metus, subūrę apie 15-20 žaidėjų ratą, akty-
viai praktikuojantys šią sistemą Vilniuje likome tik mes.

Kalbėti ruošiamės apie „vilnietišką“, o tiksliau - mū-

siškę K&M mutaciją: magijos sistema, kautynių skaičia-
vimai ir pan.. Kai ką skolinomės (ne kopijavome!) iš kitų
sistemų ir pritaikėme mūsiškei. Taisyklių rinkinys visai
neseniai įgijo materialų pavidalą ir realiai egzistuoja - pri-
statysime ir jį (kas norės, galės užsisakyti/įsigyti). Taip
pat yra sukurta ir ganėtinai sudėtinga, tačiau naudojimui
paprasčia NPC kūrimo kompiuterinė programa – ji labai
palengvina ŽM dalią.

Norime išprovokuoti sveiką diskusiją apie visa tai. No-
rime tik pabrėžti, jog nesiruošiamo užvesti aršių ginčų,
nors jie gali ir natūraliai kilti:) Mes tiesiog siekiame pris-
tatyti savo K&M sistemą, jos populiarinimo vardan.

Karmagių žaidėjų klubas „Monai“

Paskaitos pristatymas

Edvinas Klimenka-Fox'as

„Angelai ir demonai”

Vieta: Dievų priimamasis.

Laikas: šeštadienis, 11.15 val.

Pagrindinės tezės: Viduramžiai: vėlesnieji teologai ėmė teigti, kad tiek Dievas, tiek angelai gali pasirodyti taip, kaip mes norime juos matyti: totalus blogis tapo lygus totaliam gėriui.

Vėliau tai tapo okultizmo aksioma.

Pagal Origeną: kiekvieną žmogų jo gyvenime lydi tiek angelas sargas, tiek demonas sargas. Judaizme, islame ir krikščionybėje tai bekūnės asmeninio pobūdžio esybės. Biblija kartais įsamenina Jahvės žodį ir veikimą.

Tradicinė krikščionybės teologija angelus laiko aukščiausia sukurtos būties forma.

Laiške žydams angelai minimi kaip „tik tarnaujančios dvasios, išsiųstos patarnauti tiems, kurie paveldės išganyką“ (Žyd 1,14). Bažnyčia moko, kad angelai tik bekūnės dvasios, todėl visiškai nepasiekiamos mūsų normaliam pažinimui per pojūčius.

Biblija niekad neabejojo angelų buvimu.

„**Tradicinėje teologijoje**” mokymas apie angelus ilgas amžius kėlė ginčus. Pagrindinė diskusija vyko tarp tomizmo, kuris angelų prigimtį aiškino aristotelinio hilemorfizmo šviesoje, ir skotizmo, kuris labiau laikėsi Šv. Rašto ir Bažnyčios tėvų mokymo.

Angelai skirstomi į tris hierarchijas po tris eiles: serafimai, cherubinai, sostai; viešpatystės, galybės, valdžios; kunigaikštystės, arkangelai, angelai. Jos sudaro neregimąjį pasaulį.

„**Pasak Ranerio**, šiandien, kai labai išsiplėtė kosmoso matmenų suvokimas, galima ir reikia atsižvelgti į galimybę aukštesnių, labai skirtingų nuo žmogaus, dvasinių būtybių, kurios būtų suprantamos ne kaip sparnuoti paveikslėlių „angeliukai“, bet didingos, kosminės „viešpatystės ir galybės“, dalyvaujančios visatos evoliucijoje ir turinčios ryšį tiek su žmogaus išganyku, tiek su neperžvelgiamais galaktikų toliais.”

Apokalipsės angelas tarsi pabrėžia, kad jis yra tik Dievo pasiuntinys: „Žiūrėk, kad to nedarytum! Juk ir aš esu tarnas, kaip tu ir broliai, kurie laikosi Jėzaus liudijimo. Dievą garbink!“ (Apr 19,10).

Arkangelas Mykolas (hebr. kas yra kaip Dievas) - dangaus kareivių kunigaikštis, kuris laikų pabaigoje ves į lemiamą mūsų angelų kariuomenę (Apr 12,7)

Žydai tikėjo, kad žmogus išvydęs Dievą, mirtų (Iš 3,5), tad Dievas visada pasirodydavo per angelus.

Gediminas Beresnevičius

„Mąstymo instrumentai problemoms gvildinti”

Vieta: Dievų priimamasis. **Laikas:** šeštadienis, 10.00 val. **Ištrauka iš paskaitos:**

Įsisavinę Sisteminio išradybinio mąstymo (SIM) metodą ir pritaikę jį praktikoje, jūs neįtikėtinai pagerinsite savo mąstymo sugebėjimus, pasieksite naujų laimėjimų darbe, sutvarkysite finansinę padėtį, išspręsite asmenines problemas...

Tokios kompanijos kaip „Ford Motor”, „Intel”, „Motorola”, „LG”, daugelis pasaulio universitetų, o taip pat pavieniai išradėjai, mokslininkai, vadybininkai praktikuoja PSIM metodiką, kad galėtų išrasti ir generuoti naujas idėjas tuomet, kai to labiausiai reikia.

SIM metodą įsisavinti gali bet kuris žmogus. Ši metodika pritaikoma bet kurioje žmogaus veiklos srityje.

SIM metodą sukūrė dr. Roni Horovičius. 1980 m., studijuodamas aeronautikos inžineriją, jis ėmė ieškoti kūrybinio mąstymo metodų, kurie padėtų jam siekti profesinių ir asmeninių tikslų. Tačiau nei viena metodika, kurią jis galėjo surasti, skaitydamas knygas ir studijuodamas kursuose, jo netenkino. Galiausiai jis aptiko G. Altšulerio sukurta Išradybinių uždavinių sprendimo teoriją (IUST) ir tuoj pat suprato, kad ši metodika kaip tik ir yra tai, ko ilgai ieškojo.

R.Horovičius nepaprastai susižavėjo IUST galimybėmis greitai rasti kūrybiškus sprendimus. Po kelerių metų jis suvokė, kad IUST galima patobulinti, kad ji taptų dar galingesne ir lengviau įsisavinama.

IUST tobulinimui R. Horovičius paskyrė mokslų daktaro studijas. Šio darbo rezultatas - ypatingas naujo mąstymo metodas, pavadintas Progresyviuoju (patobulintu) sisteminiu išradybiniu mąstymu (Advanced Systematic Inventive Thinking).

Įsisavinkite SIM ir jūs galėsite:

- spręsti problemas ir išrasti naujus gaminius;
- tapti ryškių idėjų generatoriumi;
- įgyti žymų pranašumą prieš konkurentus;
- tapti kūrybiškos bendruomenės, kuri mąsto kaip jūs, dalimi;
- mokyti kitus (įskaitant jūsų vaikus!), kaip tapti kūrybiškesniems;
- laimėti jūsų kolegų ir varžovų pagarbą;
- savo kūrybiškumo dėka pagerinti gyvenimo kokybę.

PSIM skiriasi nuo smegenų šturmo, laterinio mąstymo, minčių žemėlapių ar kitų bandymų ir klaidų metodų tuo, kad čia sprendimo ieškoma ne akiai, o griežta žingsnis po žingsnio metodika.

Kai kas netiki, jog kūrybiškumo galima išmokyti. Tačiau prisiminkime, kad senovėje rašymas ir skaitymas buvo privilegija, kurią gaudavo ne visi. Šiuo metu daugelyje universitetų PSIM dėstomas kaip ir bet kuri kita disciplina, o studentai kurso pabaigoje laiko egzaminą.

Moksliniai testai parodė, kad, naudojantis šia metodika, žymiai padidėja tikimybė problemą spręsti kūrybiškai.

© Pranas Šarpanickis

Drugeliai skrenda į šviesą...

Ištrauka iš romano. Autorius suteikė išskirtinę teisę publikacijai konvento "Express biuletenyje".

"Ford Transit" sustojo pilies kieme. Vairuotojas pūkšdamas, stenėdamas išvirto pro dureles laukan. Išsitraukė pakelį pigių cigarečių. Degtukas užsiliepsnojo tik iš trečio sykio. Užsitraukė. Nusispjovė į šalį. Prisimerkęs per šlapią priekinį stiklą pažvelgė į mus. Mostelėjo ranka ir kažką riktelėjo – matyt: "Lipkit lauk!"

Stumtelėjau į šalį dureles. Autobusiukas sustojo tiesiog pelkėje. Joje atsispindėjo blausi žibinto šviesa.

– Lipk, lipk! – paragino vairuotojas. – Aš čia visą amžinybę jūsų nelauksiu, – tai taręs, dviem pirštais susiėmė nosį, šnypstelėjo saujon snarglį ir drėbė jį į purvyną. Pirštus nusivalė į apdribusias kelnes.

Priekyje juodavo didžiulio pastato kontūrai.

"Pilis", – nesąmoningai pagalvojau. Ir daugiau sau nesukau galvos. Vėjas buvo šaltas ir kandus – skaičiavo kiekvieną mano pavasarinio apdaro siūlę. Į akis purškė ledinis lietus. Sustirė, susitraukė kaip kokie viščiukai be motinos, stovėjome vidury purvyno ir laukėme... nežinia ko. Autobusiukas seniai nuvažiavo. Vairuotojas, nusviedęs pelkėn nuorūką, trinktelėjo durelėmis – tiek jį ir tematėme.

– Gal traukiame ten, – nedrąsiai pilies link mostelėjo akiniuotas ilgšis. Ir mes tylomis per balas ir skydų purvą nuklampojome. Kaip avinų banda. Be vedlio, be vado. Ilgšis vilkosi iš paskos. Eidamas pirmas, matyt, būtų jaukęs nejaukiai. Tikriausiai mokykloje iš jo visi tyčiojosi, užpakalį spardė, atlėpusias ausis tampė. O jis tik mikčiojo, rankomis galvą dangstėsi ir bėgo namo pas mamą blynų valgyti. Matyt, per daugelį metų žmonės jam iš šiknos išspardė bet kokią drąsą tapti bandos vadu. Tačiau neabejoju, viduje trokšta būt galva labiau, nei bet kuris iš mūsų – mergos.

Tačiau tuo momentu ir jos nenorėjau – kad ir kokią būtų padavę. Tik gerai ir sočiai paėsti, sušilti, išsitiesti – žinoma, geriausia lovoje. Įtariau, jog tokių baldų tame juodame pastate turėtų būti. Ir, žinoma, skaudžiai klydau, kaip ne kartą per tuos metus.

Visą naktį prastypsojome prie didžiulių plienu kaustyto durų. Ką ten prastypsojome. Kol laikė kojos, stovėjome. Pirmas tikriausiai pasidaviau aš. Atsisėdau į šlapią žolę, atrėmiau šlapią nugarą į šlapią sieną, sumerkiau šlapias kojas į balą ir užsimerkiau. Gal ir miegojau, nors man taip neatrodo. Tačiau ne viskas, kas atrodo, iš tiesų ir atsitinka.

Žinoma, mes beldėme. Žinoma, spardėme duris. Žinoma, keikėmės. Tik ilgšis stovėjo kaip stulpas, akinių stiklais varvėjo stambūs lietaus lašai ir lyg suakmenėjęs stebėjo mus. Mintyse pasiūniau jį kuo toliau. Galėjau ir balus, betgi aš išsilavinęs, pilnas kultūros, išauklėtas...

Nieko sau mokykla. Atvežė nežinia kur. Pakratė kaip

arkliašūdžius ir pamiršo. Buvau šventai įsitikinęs, jog išdūrė kaip šunis. Už pinigų. Už mūsų pačių pinigų! Kokie mes lengvatikiai!

Kai kurie taip ir nusprendė.

– Mūsų toli negalėjo nuvežti, – svarstė jie. – Čia kur nors netoliese turėtų būti koks vieškelis... sodyba...

Jie dingo tamsoje ir mes, kurie likome šlapti prie juodojo pastato durų, daugiau niekad jų nebeišvydome. Ir niekas jų nebeišvydo. Kažkur buvo iškabintos nuotraukos: "Dingę be žinios". Motinos, broliai, sesės liejo ašaras veltui...

Rytas mūsų nepradžiugino. Ir toliau lijo, ir toliau vis dar mus gaubė tamsa. Na, gal ne tamsa, o pilkšvuma. Tarsi rytas būtų pradėjęs aušti ir užmigęs. Pilis skendėjo balose ir purvo klanuose. Cha – pilis! Greičiau ji priminė apleistą fermą su siloso bokštu anapus sienos. A, dar kaminas buvo. Monika pajuokavo: "Mus į krematoriumą atvežė". Manęs ši idėja anaipol nepralinksmino. Labai jau keista diena "išaušo", kai pusę kilometro aplink tave – kur bepažvelgsi – pilkšvai juoda, besiranganti, kunkuliuojanti rūko siena. Taip nebūna. O jeigu nebūna, vadinasi, mes KITUR. Tad apie krematoriumus kalbėti čia ne vieta. Gal mano bėda, jog fantazijos per akis.

Vis dar lijo. Jaučiausi kaip beržinis rąstas, ištisus metus pragulėjęs upės dugne. Tirtėjau kaip pneumatinis kūjis – nesustodamas. Skrandis draskėsi kaip įsiutęs katinas. Kojose buvo silpna, todėl toliau sėdėjau kaip sėdėjęs. Vaidenosi – užpakalis sulindo į akmenį nuo tokio ilgo sėdėjimo. Mes jau nebedaužėme. Kaip sulūžę miestelėnų rakandai riogsojome ir kur kam patogiau spoksojome. Laukėme. Gal mirties. Kažkaip intuityviai visi suvokėme, jog mes KITUR ir nėra jokios prasmės kur nors eiti – autobusas nuvažiavo ir vargu ar sugrįš. Gal po šimto metų.

Ir tuomet, girgždėdamos sausu surūdijusiu metalu, durys prasivėrė.

* * *

Jis plačiai nusišypsojo – žandai buvo platesni ir apvalnesni už siaurą kaktą. Matyt, dėl plačių šnervių šypsena atrodė dar platesnė, o lūpos tarsi guminės, galinčios išsitempti į šalis tiek, kiek reikia.

Primerkė dideles, žydras akis. Dievaži, šypsena atrodė nuoširdi. Ir velniai mane parautų – veidas karikatūriškas.

– Sveiki atvykę...

Manau, nė vienas iš mūsų net nesukrutėjo – stovėjome kaip varvekliai vidury tuščios, išgriuvusiom sienom salės. Stogo nebuvo, tad ne ką geriau jautėmės, nei ten, anapus durų. Tos pačios balos, tik telkšojo jos ne purvo kla-

nuose, o ant akmenim grįstų grindų.

– Čia bus Jūsų namai, – apibėgo akytėmis žmogysta apipelijusias sienų liekanas, tuščias langų kiaurymes.

– Sutinku, čia neįauku, – patempė lūpas senis. Vadino-me jį taip, nes buvo už mus gerokai vyresnis.

– Maistu, šiluma ir guoliu pasirūpinsite patys – aš jums ne motina ir ne viešbutis, – ir po ilgos pauzės: – Tam jūs čia ir atvykote... kad išmoktumėte... – žengė į šoną, ištiesė kaulėtą ranką ir delne atsirado obuolys. Krimstelėjo ir numetė per petį:

– Matėte? Labai paprasta. Šiandien aš jus išmokysiu pasidaryti obuolius, – staigiu judesiu trūktelėjo priekin ilgas rankas. Platūs kaip maišai apdaro rankogaliai atsmuko. Senis gracingai sugestikuliavo priešais save – vienoje rankoje tarp pirštų atsirado cigaras, kitoje žiebtuvėlis. Prišidėgė. Mėgaudamasis įtraukė tumulą:

–Šiandien parodysiu, kaip pasigaminti šilumos, – ir cigaras subyrėjo į dulkes. Senis ėmė sėstis. Manau, ne aš vienas pagalvojau, jog tuoj išsities baloje – pernelyg jau natūraliai atrodė, kad tupiasi į tuščią vietą. Nejučiom šyptelėjau. Ilgšis vėliau man pasakojo, jog spoksojau išbalusiomis išsigandusiomis akimis ir ta šypsena buvo matyti kaip pėdos atspaudas vandens paviršiuje.

Senis neišsitiesė – po jo šikna atsirado minkšta tachta.

Cathy piešinys

Jis prigulė. Nešvarias kojas susikėlė ant naujų apmušalų:

– Šiandien parodysiu, kaip susikurti sau guolį. Tai trys pagrindiniai dalykai, kurie svarbūs žmogui. Kol jūs esate žmonės, tol jums jie bus svarbūs: maistas, šiluma, poilsis.

Aš jau anaipol nebesijutau žmogumi.

– Šiandien jums parodysiu tris pagrindinius burtus, su kuriais jūs bet kokioje situacijoje išgyvensite, – čia senis vėl nutilo, plačiai savo žabtais nusišypojo, – ...išgyvensite, jei nebūssite asilai... Negalvokite, jog ketinu jus kaninti. Nesu išsigimėlis koks. Tiesiog mane taip mokė. Mano mokytoją taip mokė... Ir manau, jog tai yra teisinga... Dabar aš jums parodysiu tris burtus. Parodysiu vieną kartą, todėl žiūrėkite atidžiai ir stenkitės viską gerai įsiminti... Alkis, šaltis ir nuovargis aštrina, išgrynina protą. Todėl jūs dabar tokie, o ne kitokie. Todėl ir ši vieta labiau primena košmarą, nei viešbutį, – senis staiga pašoko nuo tachtos, kaip jaunuolis, kaip briedis. Mane suėmė kvailas juokas ir aš pratrūkau. Kvatojau ilgai. Kaip išprotėjęs – parkritęs į pelkę. Kol ėmiau springti. Senis kantriai laukė. Paskui, nebekreipdamas į mane jokio dėmesio, pakėlė į likusius akis ir pakartojo:

– Parodysiu ir daugiau nekartosiu. Žinokitės patys. Pamišit ką nors – klauskit draugo. Draugas nežinos, eksperimentuokit...

– O tai nepavojinga? – sukvalsėjo Monika. Klausimas buvo protingas.

– Kas?

– Eksperimentuoti...

– Žinoma, pavojinga. Todėl ir sakau – stebėkite atidžiai, klausykitės ištempę visus galus ir skyles.

* * *

Manote, jis mums parodė kokį nors primityvų kerą? Juokaujate! Iškart pradėjo nuo materijos transformacijos.

– Išmoksitė tai – visa kita atrodys vieni juokai, – šelmiškai šypsojosi jis.

Ne, jis mūsų nekankino, kaip galėjo pasirodyti iš pradžių. Buvo normalus senis – savo amato žinovas. Tiesiog mes patys kiek kitaip įsivaizdavome mokymo procesą. Galvojome, jog su mumis cackinsis kaip katė su kačiukais. Anaipol.

Visi pirmieji mūsų bandymai nuėjo perniek – likome alkani kaip vilkai. Akmenį pabandžiau paversti gardžiu kepsniu. Nesakysiu, kas išėjo. Gėda prisipažinti. Po ketvirtą bandymo atsisakiau bet kokių ingredientų. Po dešimto mintyse maldavau: “Nesvarbu, kaip tu atrodysi, kad tik būtum įkandamas ir valgomas!” Vakarop, kai nuovargis be gailesčio laužė stuburą, kai akys jau baigė visai išvarvėti ir galvoje liko vienut viena mintis: “Raudonas, sultingas, įkandamas mėsos gabalas... Daug raumens skaidulų, be jokių lašinių... sultingas... suvalgomas...” Tik tuomet mano rankose susiformavo tas raudonas, bekvapis, keisto skonio... Bekvapis. Dantimis bandžiau atsargiai – buvau jau pasimokęs. Smigo lengvai. Užsimerkiau. Plėšiau gabalais ir rijau. Na, kaip aš, miestietis, galiu prisiminti, kaip kvepia mėsa?! Aš apskritai uoslę praradau.

Nežinau, ar TAI buvo mėsa. Nelabai svarbu buvo – kiaušiena, jautiena ar avienu. Aš ją valgiau. Galėjau ryti, draskyti iltiniais dantimis. Ir, matyt, skrandis tą keistą mano tvarinį pajėgė virškinti. O gal net jei akmenų kaip kokios višta būčiau prisirijęs, gal ir tuomet būčiau jautęsis taip pat – sotus. Kritau aukštielninkas ir užsnūdau. Šmėstelėjo mintis: “Velniai rautų! Pavyko! Rytoj važiuoju namo – pakaks...”

Rytojaus nebuvo. Rytojus išaušo toks pat.

Monika, iki alkūnių išsitemusi purvu, atsirėmusi į akmeninę sieną, kiek pakrypusi šonan, snaudė. Jos pirštai lietė purvo gniuotulą, matyt, išslydusį iš rankų po paskutinio nevykusio bandymo. Sieną varvėjo šaltas vanduo. Jos languoti marškiniai ties pečiais buvo peršlapę. Vargšėlė – ji tiek pervargo, jog nebejaučia nieko – sapnai užklupo netikėtai. O gal košmarai...

It zombis išsvyravau laukan – į pilkumą.

Susiradau baigiančias nunykti purve išpaustas autobusiuko vėžes. Jos mane turėjo išvesti į kokį nors kelią, namo... Įkyriai purškė smulkučiai lietaus lašai. Be perstojo. Vienodai. Tuo pačiu kampu.

Pilkas rūkas, supantis tvirtovę, tirštėjo. Netrukus girdejau tik vandenį, žliugsintį po mano batų padais. Jutau šlapias kojas, bet jų nebemačiau. Stabtelėjau. Apsižvalgiau – vien pilkuma. Nugara perbėgo šiurpuliai vien nuo minties, jog aplink mane nieko, išskyrus tą rūką, ir nėra. Kaip košmare.

Gal sapnuoju. Vadinas, pabusiu. O kol sapnuoju, reikia sapnuoti. Ištiesiau rankas priekin. Jos iki alkūnių dingo. Pakrutinau pirštus – juos jutau. Staiga iš rūko, iš niekur, iš anapus, tiesiog prieš pat nosį išniro purvina ranka ir ėmė grabalioti orą. Surikau kaip žvėris. Atšokau.

– Marijau!.. Marijau, čia tu?! – išgirdau Tomo balsą.

– Čia tavo ranka?

– Kalbėk, ką nors kalbėk... Aš pasiklydau...

– Ką...

– Bet ką... – virpančiu laibu balseliu sucypė ilgšis.

– Nežinau...

– Gerai, gerai... šnekėk... – ir tuo momentu priešais mane išbiro Tomas. Išbalęs, purvinas, peršlapęs kaip kačiukas, be akinių.

– Kur tavo akiniai?

– Pamečiau...

– Ką nors matai?

– Beveik nieko. Kai tau akyse septynios dioptrijos... minus... nelabai ką...

Tuo momentu aš jo nepaklausiau, kaip jis pametė savo akinius. Niekada nebepaklausiau. Nors retkarčiais prisimindavau. Tuo metu jo akiniai visiškai nerūpėjo. Ir jis man nė kiek nerūpėjo.

– Kas ten rūke?

– Marijau, ten nieko... Ten kojos sminga į kažką, kūnas pasidaro besvoris, o gal ir ne... Pasijutau, tarsi būčiau įmestas į kisielių... nežinau... gal grimzdau... Ten neįmanoma paeiti... Vos atgal sugrižau... Ten nieko nėra... marmalynė... Pilka marmalynė... Mes KAŽKUR... Parodyk kelią atgal į pilį.

Tylėjau. “Nėra kelio atgal. Nėra kelio atgal. Nėra...” – ratu, kaip asilas, pririštas prie senovinio vandens siurblio, vis sukosi ir sukosi galvoje vienut vienas sakiny. Todėl ir tylėjau – mane sukrėtė ta mintis, suparalyžiavo liežuvi.

– Maldauju... – ėmė aimanuoti Tomas. Jis suklupo į molyną ir apglėbė kojas. Instinktyviai pabandžiau išsilaisvinti iš jo gnaužtų. Nežinau, kodėl. Ne apie Tomą galvojau. Aš apskritai jo nemačiau ir nesuvokiau kaip būtybės. Ar jums taip niekad nebūna? Todėl, kad Jūs normalūs žmonės. Normaliam būti kur kas geriau. Mažiau rūpesčių. Nekankina visokie kvaili klausimai apie būtį – gyvenį ir tiek. Kaip daržovė.

– Pasigailėk... – inkštė Tomas, įspraudęs galvą man į klyną. Jo nemačiau. Tik jaučiau galvą, jo delnus, gnaužiančius mano blauzdas.

“Aš galėčiau tave užmušti, – netikėtai pagalvojau. – Mes esame NIEKUR, KAŽKUR. Čia niekas manęs nenubaus ir niekas nesužinos. Niekas nieiškos tavo kūno ir niekas manęs neapkaltins...”

Neketinau jo užmušti. Tik pagalvojau. Jis man nuo pat pradžių nepatiko – skystablauzdis, peraugęs lepis... Šūdzius... Kiekvienas iš mūsų pagalvojam... Ir dažnai pagalvojam apie... Tik mūsų rankas saisto baimė. Bet kai atsiduri nežinia kur – tavyje lieka tik žvėris. Akistata su savo žvėrimi – vidumi.

Atsitūpiau.

– Tomai... Tu idiotas. Aš neketinau tavęs užmušti...

– O aš net nepagalvojau, jog tu išdrįsi, aš tik bijojau, kad manęs nepaliktum ČIA!

Supratau išsidavęs.

– Tomai, o tu pasigaminai maisto? – atsargiai paklausiau.

– Ne. O tu?

– Aš irgi ne.

– Marijau, aš pamiršau materijos transformacijos ritualą... – pravirko Tomas.

– Aš irgi, – paglosčiau galvą jam ir tariau: – Eime į pilį...

* * *

Monika vis dar tebemiegojo – gal jau be sąmonės, gal jau iškeliavo... anapus. Languoti marškiniai buvo peršlapę ne tik ties pečiais... jie buvo permirę, o audeklas prilipęs prie kūno.

Tomas nuvirto į sausesnę kertę, užsikniaubė ir ėmė kūkčioti.

“Dvesia”

...audeklas buvo prilipęs – aiškiai matėsi spėnelių kontūrai. Matyt, audeklas plonas. Garavo. Vos juntamai... Priklauptai, švelniai... Ne, ne. Ne taip. Švelniai būna, kai būna švelniai, kai jausmai liejasi per kraštus kaip kraujas iš pigaus trilerio. Paliečiau atsargiai. Taip paprastai lieti, kai esi pritvinkęs gyvuliško geidulio.

Apsižvalgiau. Tomas nurimo. Erika... Ji buvo dingus. Dar du... jie miegojo.

Atsargiai paliečiau Monikos skruostą. Nė nevirptelėjo.

Jokios reakcijos. Jokios. Ir Pavlovo šuo nuo mano grūbaus prisilietimo būtų timpltelėjęs kojele. Monika liko kaip negyva, kaip lavonas. Tik kvėpavo – sunkiai, lėtai... kilnojosi jos krūtinė, speneliai... paliečiau. Pasilenkiau. Lūpomis paliečiau lūpas. Drėgnomis drėgnas. Atsitraukiau ir galva ėmė suktis. Ar gali egzistuoti kokie nors stabdžiai žmogui, atsідūrusiam šiknaskylėj?! Žmogui – taip, bet ne man... Atsegiau vieną marškinių sagą, antrą, trečią...

“Kaip koks nekrofilas,” – pagavau save galvojant. – “Ne!” – nuvijau mintį: “Ji gyva...”

Jos krūtys ritmingai kilnojosi ir garavo... Gal karščiauvo. Peršlapo. Mirs. Kas man darbo.

Kas tau darbo?!

Kas man darbo...

Juodo sijonuko užtrauktukas pasidavė neįtikėtina lengvai...

Čia smegenis perskrodė pašėlusios mintis:

“Jo nėra ir niekad nebuvo...”

Sijonukas išsisklaidė kaip rūkas, kaip mitas, kaip legenda, atverdama man gundančias pragaro gelmes... kurias patyriau daug vėliau.

“Taip, aš magas! Velniai rautų, aš – magas! Aš galiu daryti, ką noriu!” – sušukau mintyse. Rėkiau, kaukiau, staugiau kaip vilkas, kaip žmogus, įveikęs save.

Kaip dūmas nyko ir visos kitos užtvaros, gynybiniai grioviai ir vilkduobės – paprastai ir elementariai. Pasirodo, ardyti materiją kur kas lengviau, nei ją formuoti, nei kurti... Tuo momentu nė žalio supratimo neturėjau, kaip kuriama pati materija. Ar dabar žinau?

“Materiją galima kurti ir natūraliu būdu”, – šmėstelėjo viengungė mintis.

Praskėčiau jos šlaunis ir ji pramerkė dideles, karščiuojančias akis. Žvilgsnis kaip dalgis pervėrė mano akių vyzdžius – šaltai ir be gailesčio.

– Marijau... ką tu darai... – išsteno ji.

– Darau...

– Marijau! Ką tu darai! Gyvuly! – iš visų jėgų suriko ji. Tik protu suvokiau, jog rėkia iš visų jėgų.

– Tave darau... – pagautas demoniško siautulio sužvogždžiau ir stumtelėjau...

Suėmiau ją per sėdmenis.

– O! – ištrūko iš jos lūpų ir ji prisimerkė. Ir nesupratau

– iš pasitenkinimo, pykčio ar skausmo. Aš negalvojau. Aš dariau ir tiek. Stiprus, kaip sotus alkano, neužjaučia, o daro... Stumtelėjau dar kartą. Ji apsvijavo mano kaklą.

– Ach! – ištrūko jai. O aš jos lūpas užčiaupiau savosiomis ir neskustais smakro šeriais.

– Marijau!.. Ach!.. – tepasakė, kai jai vėl suteikiau progą įkvėpti...

– Kur mano?... – nustebusi klausiamai į mane pažiūrėjo Monika, – sijonukas ir...

Skėstelėjau rankomis.

– Galiu atiduoti savo baltinius, – pasiūliau.

– Man nereikia tavo marškinių – atiduok... Tu juos... – ji tiriančiai pažiūrėjo į mane: – Marijau, kur jie?..

– Jie išnyko...

– Tu išmokai?.. Tu gali?..

– Galiu.

– Pasigailėsi, Marijau... pasigailėsi...

– Valgyt nori?

– Noriu. Duok tuos savo B A L T I N I U S!

Suspaudžiau tarp delnų akmenį:

– O! – pats sau netikėtai riktelėjau iš skausmo – delnai degė. Paleidau akmenį – į skreitą klesterėjo garuojantis šnicelio gabalas.

– Tau pavyko! Tu išmokai! – susižavėjimo netrūko Monikos balse.

– Imk – jis tavo.

Ėmiau sagstyti baltinius.

– Mane išmokysi? – suleisdama dantis į sintetinę mėsą, paprašė mergina ir pilna burna gromuliuodama, pridūrė: – Aš nesupratau... Maniau, mirsiu...

– Žinoma, pamokysiu, – pažadėjau.

– Pasigailėsi, Marijau, pasigailėsi... – plėšrūniškai šyptelėjo Monika.

– Tai gal tavęs nemokyti.

– Gali ir nemokyti – pati išmoksiu.

– Išdidi.

– Aš sergu. Peršalau. Be to, aš moteris. Moteriai privalu padėti. Be to, tu manimi pasinaudojai. Tu man skolinas, – ir pakštelėjo į žandą.

– Draugai? – ištiesiau ranką. Jaučiausi didelis niekšas. Man buvo gėda. O ką daryti...

– Draugai... – ištiesė ji savo delną. Aš jai – marškinius.

“Lituanicon 2003” rėmėjai

Asmeniškai parėmė: Liutauras Varanavičius

Walter Jon Williams

Mintys apie mokslinės fantastikos kultūrą

Lekcija skaityta 2000 m. rugpjūčio 2-6 dienomis Gdynėje Eurocono metu.

Iš anglų kalbos vertė Edvardas Vaišvila.

Jau nebežinau, kiek mokslinės fantastikos konventų man teko aplankyti per daugelį metų. Tarkim, kad nuo to laiko, kai pradėjau dalyvauti konuose, kiekvienais metais pabuvodavau keturiuose, taigi, susidaro maždaug 120. Tai nėra labai daug pagal kai kurių fanų ar net rašytojų standartus, tačiau man tai atrodo pakankamai.

Pirmą kartą mokslinės fantastikos konvente apsilankiau maždaug 1972 metais. Jis vyko mano gimtajame Albu-kerkės mieste, Naujosios Meksikos valstijoje. Man buvo maždaug aštuoniolika metų ir tą savaitgalį daugiau neturėjau ką veikti, taigi nuėjau ten. Nors mokslinės fantastikos bendruomenė ir buvo draugiška, nepasitiko manęs plačiai išskėstomis rankomis, tačiau aštuoniolikmečiai yra įpratę, kad niekur niekas nesutinka jų išskėstomis rankomis, tad tai manęs nenuliūdino ir aš gana gerai praleidau laiką. Todėl nuėjau ten kitais metais, po to dar kitais metais ir t.t., ir taip iki šiol.

Atmintyje visi mokslinės fantastikos konventai man susispaudžia į vieną didžiulį, nesibaigiantį konventą, Konventą, kuris išeina už laiko ir erdvės ribų, kaip koks J. G. Ballardo superlaineris, kur bet kurį asmenį, sutiktą bet kuriame bet kur įvykusiame konvente, anksčiau ar vėliau gali vėl susitikti bare. Kokioje vietoje esi, gali sužinoti tik tuomet, kai išeini laukan ir suvoki, kad esi Albu-kerkėje arba Los Andzele, arba Glazge, ar Gdanske. Bet pats konventas yra stebėtinai stabili konfigūracija, kuri išlaiko tą pačią formą ir funkcijas bei ritualą, tarsi kokie britų emigrantai, kurie, paminėdami jau seniai suirusią imperiją, kiekvieną dieną ketvirtą valandą susirenka "Raffles Club" Singapūre ir pakelia rausvo džino taureles į karalienės sveikata.

Tačiau šis ilgas, nesibaigiantis konventas egzistuoja tik atmintyje, o, kaip visiems žinoma, atsiminimai yra nepatikimi... o mano asmeniniai prisiminimai yra dar nepatikimesni, nei daugelis kitų. Iš tiesų, nuo mano pirmojo konvento mokslinės fantastikos bendruomenė gerokai pasikeitė. Todėl norėčiau pabandyti pavaizduoti, kaip atrodė mano pirmasis konventas tiems iš jūsų, kurie 1972-aisiais dar nesilankė konventuose, ir tiems, kurių atmintis yra panaši į manąją.

Pirma, galėjau būti tikras, kad, išengęs į nepažįstamųjų pilną kambarį, nesvarbu, ką besutikčiau, mes būsimė skaitę maždaug 150 tokių pat knygų. Visi buvome perskaitę pagrindinius Verne ir Wellso tekstus ir tokias knygas kaip: "When Worlds Collide" ("Kai susiduria pasauliai") ir Isaac Asimovo "I, Robot" ("Aš, robotas"), Olaf Stapledon "The Star Maker" ("vaigždžių kūrėjas"), Jack Williamson "The Humanoids" ("Humanoidai"), Sprague de Campo "Lest Darkness Fall" ("Kad neužslinktų tamsa"), Fritz Leiberio Lankhmaro istorijos, Alfred Besterio

"Demolished Man" ("Sunaikintas žmogus"), Van Vogto "Slan" ("Slanas"), Frederik Pohlo "The Space Merchants" ("Kosmoso prekeiviai"), Philip K. Dicko "The Man in the High Castle" ("•mogus aukštojoje pilyje"), John Wyndhamo "Day of the Triffids" ("Trifidų dienos"), Walter M. Millerio "A Canticle for Leibowitz" ("Giesmė Leiboviciui"), Arthur Clarke "Childhood's End" ("Vaikystės pabaiga"), Gordon R. Dickson "Tactics of Mistake" ("Klaidos taktika"), Ursulos LeGuin "Left Hand of Darkness" ("Kairioji tamsos ranka"), Frank Herberto "Dune" ("Kopa"), Roger Zelazny "Lord of Light" ("Šviesos valdovas"), Daniel Keyes "Flowers for Algernon" ("Gėlės Algernonui"), Brian Aldisso "Šiltnamio" ("Hothouse") serija, John Brunnerio "Stand on Zanzibar" ("Sustojimas Zanzibare"), Judith Merrill rinkinys "England Swings SF" ("Anglija išjudina MF"), Theodore Sturgeono "Venus Plus X" ("Venera plus X"), Samuel L. Delany "The Einstein Intersection" ("Einšteino sankirta"), Robert A. Heinleino "The Moon is a Harsh Mistress" ("Mėnuo – žiaurus mylimasis"), "Stranger in a Strange Land" ("Svetimas svetimame krašte"), "Glory Road" ("Šlovės kelias") ir "The Star Beast" ("Žvaigždžių žvėris")... – tiesą pasakius, visas Heinleino knygas.

Nagi! Žinote, tai velniškai puikus knygų sąrašas! Dėl daugelio šių knygų labai sunku smarkiai apsiriki. Ir galimybė, kad apskritai kiekvienas žmogus, kurį aš sutikau savo pirmajame MF konvente, turi panašų patyrimą, įgailino labai lengvai kalbėtis su visais nepažįstamaisiais, kuriuos man teko sutikti. Ir dar daugiau, žmonės, kuriuos aš sutikau, buvo tokios rūšies žmonės, kurie skaito tokios rūšies dalyką kaip mokslinė fantastika, todėl buvo dar lengviau rasti bendrą kalbą.

Norėčiau pažymėti porą dalykų apie šį, kitomis prasmėmis pasigėrėtiną sąrašą.

Pirma, jame nėra žiniasklaidos. 1972 m. televizijoje nebuvo mokslinės fantastikos. Jokios. Nulis. Jei pasisekdavo, galėdavai pasižiūrėti "Twilight Zone" ("Prieblandos zona") pakartojimus vėlai vakare, bet tik tiek. Prieš keletą metų buvo nutraukta "Star Trek" ("Žvaigždžių kelias") transliacija, ir abejoju, ar jis buvo kartojamas bent kiek reguliariau.

Nebuvo video grotuvų. Jei norėdavai pasižiūrėti "Twilight Zone" pakartojimus, turėdavai laiku sėdėti priešais televizorių, kitaip jį pražiopsodavai. Kadangi tuo metu, kai pirmą kartą rodė "Star Trek", nei vienas vidutinis žiūrovas neturėjo priemonių jam išsaugoti, jis gyvavo tik atsiminimuose.

1972 m. nebuvo HUGO apdovanojimo už geriausią filmą. Paprasčiausiai nebuvo filmų, kuriuos bent kas nors laikytų vertais HUGO. Įsivaizduokite tai!

Antra, nepaisant minėto sąrašo kokybės, jis buvo provincialus. Praktiškai beveik visos knygos parašytos Šiaurės Amerikoje arba Anglijoje. Nors buvo įmanoma gauti prancūzų, rusų ar lenkų mokslinės fantastikos, tačiau nebuvo geriausių tekstų ar patikimų vertimų. Pavyzdžiui, Stanislaw Lemas buvo išverstas iš prancūziško teksto, kuris savo ruožtu buvo išverstas iš vokiečių, o tas – iš lenkų kalbos. Nors dalis prasmės pasiekė skaitytoją, tačiau 1972 m. amerikiečių skaitytojams nebuvo prieinamas nei vienas elementas, kuris daro Lemą ypatingu rašytoju.

Sąrašas buvo provincialus dar ir todėl, kad praktiškai visi autoriai – vyrai. Nors šioje srityje jau 1972 m. tokios autorės kaip Joanna Russ, Ursula LeGuin ir Kate Wilhelm darė gilų pokytį, tikriausiai vienintelis moters parašytas tekstas, kurį buvo skaitęs kiekvienas mano pirmojo MF konvento dalyvis, būtų HUGO laimėtoja "Left Hand of Darkness" ("Kairioji tamsos ranka").

Ir dar vienas dalykas, kuris daro šį sąrašą provincialų, yra tai, jog paprastam skaitytojui 1972 m., net labai gerai apsiskaičiusiam paprastam skaitytojui, beveik visi šie vardai buvo nepažįstami. Skaitytojas, esantis už MF pasaulio ribų, buvo girdėjęs apie Jules Verne ar H.G.Wellsą, galbūt jis netgi žinojo Clarke, dėl pastarojo sąsajų su kino filmu „2001–ųjų metų kosminė odisėja“, tačiau buvo grynas atsitiktinumas, jei jis žinojo nors vieną kitą pavardę.

Nuo išorinio pasaulio mokslinę fantastiką skyrė Mokslinės Fantastikos kultūra.

Tuo metu MF buvo panaši į mažą kaimelį izoliuotame kalnų slėnyje. Tai buvo patogi ir saugi vieta, kadangi visi turėjo tiek daug bendra, o daugelis gyvenančių kaimelyje pažinojo vienas kitą. Paprastai kaimiečiai buvo draugiški pašaliniais, tačiau dažnai suprastavo, kad su pašaliniais juos mažai kas sieja, kadangi jų vertybės buvo visai kitokios.

Šis kaimas buvo įkurtas, pirmiausia JAV, išvermingų pionierių grupelės, kuri išėjo į dykynę, kad sukurtų bendruomenę, sugebančią įgyvendinti savo vizionierišką likimą ir gyventi atsikračius praeitės pančių.

Daryti tokius dalykus Amerikoje tapo savotiška tradicija: pavyzdžiais galėtų būti Oneidos Kolonija, įkurta anksčiau XIX a. tam, kad jos gyventojai galėtų praktikuoti nepaprastai griežtą seksualinės laisvės rūšį; dar buvo mormonai, kurie per dykumas nuėjo šimtus mylių, kad prie Didžiojo Druskos Ežero (Great Salt Lake) įkurtų savo šventyklą; o taip pat Anaheimas Kalifornijoje, iš pradžių buvusi utopinė bendruomenė, įkurta grupės religinių vokiečių disidentų, dabar tapusi Mickey Mouse namais. Per visą Amerikos istoriją egzistavo tikriausiai šimtai tokių mažų bendruomenių: Amerika visuomet pasižymėjo aukštu socialinių eksperimentų, bent jau nepasiekiančių didelių mastų, tolerancijos laipsniu.

Tačiau tai, kaip mūsų pionieriai iš tiesų kūrė Mokslinės Fantastikos kaimą, buvo šiek tiek neįprasta: tai buvo ankstyvas virtualiosios bendruomenės, kurią palaikė ne keliai ar infrastruktūra, bet tai, kas tuo metu atstovavo žiniasklaidą, pavyzdys. MF kaimo įkūrėjai įdėjo nepaprastai daug pastangų, kad išlaikytų savo bendruomenę vien-

tišą. Jie kūrė ilgiausius esė, apžvalgas, leidosi į smulkmeniškus tyrinėjimus, rašė ilgus straipsnius, nukreiptus į ateitį, politinius, meninius ir literatūrinius manifestus – iš tiesų prirašė gausybę žodžių, kurių nemažą dalį vėliau perimdavo didžiuliai, žemę drebinantys pavienių fanų ir jų grupių tarpusavio vaidai. Visus šiuos trumpalaikius dalykus į popierių perkeldavo tokiais prietaisais, kaip mimeografas ir hektografas, kurie, idant pagamintų daugiau ar mažiau patenkinamą kopiją, reikalavdavo begalinės ištvermės. Visam procesui prireikdavo tiek daug pastangų, kad pirmaisiais mokslinės fantastikos kaimelio gyvavimo dešimtmečiais jo gyventojus sudarė vos vos daugiau nei 500 sielų.

Atsižvelgiant į dideles pastangas, kurias reikėjo įdėti, norint tais laikais būti fanu, visai nenuostabu darosi, kad buvo mėginama menamą kaimą padaryti tikru, net jei priešastis būtų buvusi sumažinti pašto išlaidas ir darbo, pasilenkus ties hektografu, valandas. Buvo formuojami klubai, kuriamos komunos, ir, pagaliau, organizuojami konventai, kurių pirmasis įvyko 1937 m. Didžiojoje Britanijoje. Bob Tuckeris (nedrįsiu spėti, kiek rimtai) kiekvienam liepė atsivežti plytų – tam, kad fanai galėtų pastatyti viešbutį – pastovius Worldcono namus. Tikiuosi, iš jų jam

Iš fenzinų archyvų

Fenikso Plunksna

Gintautas K. Ivanickas

NERAMOS DIENOS SUTEMOSE

(Ištrauka. Buvo spausdintas „Fenikso plunksnoje“ Nr. 1. 1997 m. Pilną galima perskaityti <http://www1.omnitel.net/sf&f/mano/index.html> prie apsakymų).

Tylėdami grįžome pas Deivį. Gėrimas, kurį palikau savo taurėje, jau buvo beveik sukrešėjęs. Užsaciau naują. Lankytojų nebuvo ir Deivis, sunkiai vilkdamas beveik du šimtus kilogramų nuosavo svorio, priėjo prie mūsų staliuko.

- Na, kas ten atsitiko? - paklausė įsmeigęs savo kiaušiškas akutes į Ivaną.

- Ne tavo nosies reikalas, - suniurzgė šerifas.

- Baik, Ivanai. Tu mane žinai - aš neatstosiu.

- Semo nebėra, Deivi.

- Kaip tai - nebėra? Ką tu turi galvoje?

- Kažkas jam tarp šonkaulių įvarė uosinį kuolelį. Bet žiūrėk man, Deivi, kad daugiau niekam - nė cypt. Aišku?

- Būsiu tylus kaip žuvis, šerife.

- Ir tu, Žanai, neprasižiok, - kreipėsi Ivanas į tebedrebantį jaunuolį, kuris linktelėjo galva, o po to vėl ėmė siurbti savo gėrimą, kaukšėdamas dantimis į stiklinę.

- Liaukis, Žanai, - subariau jį aš. - Ir taip jau nesmagu. O nuo to garso šiurpuliukai oda bėgioja.

pavyko pastatyti bent jau barbekiu grilį.

Statymas ir konstravimas nebuvo kažkas neįprasta pirmiesiems fanams, kurie įsitraukė į MF dar ir dėl savo meilės įvairiems naujiems prietaisams. Daugelis buvo iš tų žmonių, kurie darė mėgėjiškus radio aparatus, lėktuvų ir raketų modelius ar šiaip turėjo praktinį požiūrį į technologijas.

Tuo metu, kai likusios pasaulio dalies dėmesį blaškė Didžioji depresija bei Antrasis pasaulinis karas, pionieriai, įkūrę Mokslinės Fantastikos kaimelį, ir toliau didžiai pasižventę atkakliai tęsė savo virtualios bendruomenės statybas, ir reikia tik stebėtis, kas juos taip vijo į tikslą.

Hugo Gernsbackas, redagavęs pirmąjį žurnalą, skirtą vien tik MF, buvo tikriausiai pirmasis, teigęs, kad MF yra ypatinga literatūros rūšis, tačiau jo žurnale buvo sunku surasti nors keletą darbų, turinčių išliekamosios vertės.

Tokia pradžia, kai per vieną žmonių kartą ši sritis nustumu nuo tokio kūrėjo kaip H.G.Wellsas lygio iki tokių kontributorių kaip Philip Francis Nowlanas, turėjo kelti nerimą.

Laimei, skaitytojai buvo būtent tokie žmonės, kurie buvo įpratę kurti: kadangi buvo sunku išvelgti mokslinės fantastikos perspektyvas, jas didžiąja dalimi, dėdami nemažas pastangas, konstravo patys skaitytojai. Įtariu, kad fanai ne tiek nesugebėjo nurodyti skirtumo tarp H.G. Wells ir E.E. Smitho, kiek matė tą skirtumą ir nusprendė, kad jis neturi reikšmės. Tai ir daro juos įdomius. Tai, kas mokslinėje fantastikoje juos traukė, buvo savotiškas pusiau beprotiškas vizionieriškas entuziazmas, kuris pavojingai svyravo ant ribos su megalomanija. Ne itin raštingi rašytojai, kurie, jei pasisekdavo, gaudavo pusę cento už žodį, metė iššūkį žvaigždėms! Tai buvo epiška! Tai buvo didinga! O tokiose žmonėse kaip Frank R. Paulas bei Elliot Doldas MF atskleidė iliustratorius, sugebančius atvaizduoti milžinišką jos fantazijų mastą.

Šie pirmieji MF fanai paprastai buvo kilę iš darbininkų klasės ar kaimo vietovių, išaukę be galimybių studijuoti

aukštosiose mokyklose, kurios atsirado po Antrojo pasaulinio karo. Jie buvo įpratę viską daryti patys. Jie buvo labai inteligentiški, daug skaitė, bet be jokios sistemos, labai gerbė faktus ar tai, kas pretendavo būti faktais; faktiškai jie buvo klasikiniai savamoksliai. Jie neturėjo išankstinio autoriteto, kuris nurodytų, kas yra gera, o kas – bloga. Nevaržomi autoritetingos nuomonės, apie kurios egzistavimą jie nežinojo, ir kurią bet koku atveju jie būtų laikę ne kiek ne svaresne už jų pačių, jie nusprendė nustatyti savus “geras” standartus.

Nebuvo netgi tokio, kuris galėtų pasakyti jiems, kaip tai neįprasta. Klasikinis detektyvas, išsivystęs maždaug viena karta anksčiau, kaip forma buvo kuriamas vien tik pačių autorių – tai autoriai nusprendė, kad su skaitytojais jie turi žaisti pagal taisykles, neturi atskleisti paslapčių *via deus ex machina* – ir tik autoriai tobulino formą. Grožinė literatūra, atvirkščiai, turėjo ištisą apmokamų kritikų klasę, kuri informavo tiek rašytojus, tiek skaitytojus, kas yra verta pasigėrėjimo.

MF atsitiko taip, kad, kuriant formą, rašytojai bendradarbiavo su skaitytojais. Fanai tapdavo rašytojais. Daugelis rašytojų buvo fanai. Žurnalų laiškų skyreliai plyšo nuo reksmingų nuomonių apie apsakymus, ir dar daugiau nuomonių liejosi fanzinų puslapiuose.

Tokiu savikūros būdu ir buvo sukurtas Mokslinės Fantastikos kaimelis. Ilgainiui kartu su literatūra vystėsi ir kultūra, tačiau joje išliko pasididžiavimas savarankišku susikūrimu; standartai, kuriuos ji laikė vien tik jai būdingais; specializuotas žodynas, apibūdinantis tiek tekstus, tiek tekstų turinį, bei specifinė pasaulėžiūra, kuri buvo laikoma ypatingai mokslofantastine.

Fandomas nebūtinai turi būti gyvenimo būdas, tačiau tai tikrai yra požiūrio taškas.

Yra dar vienas unikalus šio taško bruožas. MF fanai laiko save autsaideriais.

Pabaiga kitame biuletenio numeryje

Eiliukai

Yulii

Sūpynės

Mėlynai žalias pavasario žvilgsnis,
Ir švelniai apsiblausę mano mintys
Nuo kvapo saulės ir žolės,
Ir tos mažos kvapnios gėlės,
Kurią nuskynei,
Man padovanojai,
Kai aš sėdėjau ant sūpynių,
Išsitaršiusiais plaukais ir basom kojom...

Ėch, tas pavasaris... mėlynai žalias;
Gal nuo gražios gėlės, gal nuo nektaro,

Širdis netyčia man apsalė?!

Gothic

„Gabija“

Trejus metus laukiau tavęs ugnį kursčiau židinių laužą žvakę dujinę viryklę širdį
Žibintą laikiau pridengęs ranka kad negestų
Triskart šviesa liejosi pro pirštus kaip vanduo kaip ilgesys
laukiau žiemą vasarą prisiminimą laikiau saugojau
tris kartus dažiau savo pilkus pelenų plaukus ugnies spalva
patiesiau raudoną kilimą ant laiptų kad žinotum kur eiti
trejus metus senovinio vardo ugnį nešiojau širdy kaip žariją

trejus metus tu laukei juodai dangstei langus negerei vyno
gesindavai šviesą kad širdies neakintų nedegintų akių
tris kartus juodas aksomas lateksas dirbtinės blakstienos tikros ašaros
laukei rudenį pavasarį laukei juoda žemė raudoni lapai kaip kraujas
trejus metus meldeisi dejavai prašei meilės mirties užsimiršimo pasigailėjimo
juodi plaukai mėlynos akys širdy užgesusių aukurų ugnies tuštuma
trejus metus negalėjai ramiai užmigti bijojai sapnų tikrovės dar labiau bijojai

...nepamenu, gal numirėm kartu

Atrakcija

Kauliukų mėtymo turnyras

Vieta: Pragaras

Laikas: šeštadienis

Teisėjas: smeli (Mindaugas Rumša)

Vaidmenų žaidimų mėgėjai neretai mėto kauliukus žaidimo metu, kad gautų ar patvirtintų informaciją, reikalingą žaidimui. Šis turnyras padės išsiaiškinti geriausius kauliukų mėtymo specialistus. Nugalėtojo laukia specialus prizas ir, be abejo, garbė bei šlovė.

Siekiant išvengti fizinių sukčiavimų, turnyro metu bus pateikti organizatorių kauliukai. Tačiau kauliukų "užkerėjimas" prieš metimą yra legalus ir leidžiamas dalykas. Vienintelis ribojimas - kauliukų "kerėjimui" žaidėjas gali skirti ne daugiau 30 sek.. "Kerėti" kauliukus galima tik neimant jų į rankas. Psioninis, telekinetinis ar "arcanė" magijos poveikis kauliukams taipogi nėra draudžiamas tais atvejais, kai turnyro teisėjai to nepastebi.

Kauliukų dematerializacija ir atgalinė materializacija (įskaitant ir teleportaciją) griežtai draudžiamos!!!

Kauliukų metimui bus naudojama speciali mėtymo "dėžutė", kad žaidėjas negalėtų įmagnetinti kauliukų rankų pagalba. Todėl visi aiškiaregiai ir kerėtojai rankomis neturės didesnių pranašumų prieš likusius turnyro dalyvius.

Turnyras yra mokamas, tačiau mokestis yra įtrauktas į bendrą Litanikono mokestį. Todėl užteks parodyti Litanikono 2003 dalyvio kortelę. Kortelės neturintys (nelegaliai patekę, magijos ar ateities technologijų būdu atsi-teleportavę ir panašūs asmenys) turės mokėti simbolinį 1Lt mokestį.

Turnyro etapai:

1. Registracija. Kas pirmesnis, tas gudresnis - registruojami daugiausia 64 turnyro dalyviai. Todėl nesnauskite. Jei turnyras bus itin populiarus, dalyvių skaičius gali būti išplėstas net iki 256 - didesnis skaičius netelpa į 1 baito ribas.

2. Turnyro eiga. Turnyras vyks dvikovomis. Burtų keliu dalyviai bus paskirstyti poromis. Vienos poros nugalėtojas susitiks su kitos poros nugalėtoju. Ir taip iki pat finalo.

3. Turnyro rungtys: 3.1. GURPS kauliukų mėtymas "kas mažiau". Iki trijų pergalių (metami šešetainiai kauliukai).

3.2. DnD kauliukų mėtymas "kas daugiau". Iki dviejų pergalių (metamas visas komplektas DnD kauliukų: d4, d8, d6, d12, d20 iš karto).

3.3. Ši rungtis vyks tik neišsiaiškintus nugalėtojo per pirmąsias dvi rungtis. Metami 9d6 kauliukai. Po to metami tie kauliukai, kurie ankstesniojo metimo metu neatviro į 1. Laimi tas, kas pirmasis išmeta visus vienetus. Esant lygiosioms, žaidėjams duodami dar 3 kauliukai (nugalėtojas išaiškinamas pratęsimo metu).

4. Turnyro pusfinaliai ir finalas:

4.1. Turnyro pabaigoje rungtys bus pakeistos, siekiant išmušti iš vėžių per turnyro laikotarpį ranką išlavinusius žaidėjus bei sumažinti "kerėjimo" įtaką.

4.2. DnD prieš GURPS. Vienas žaidėjas mes 2d6 kauliukus, antrasis 1d12. Kitame metime - apsikeisdami kauliukais. Kas išmes daugiau; iki trijų pergalių.

4.3. DnD prieš GURPS. Vienas žaidėjas mes 3d6 kauliukus, antrasis 1d20. Kitame metime - apsikeisdami kauliukais. Kas išmes mažiau; iki trijų pergalių.

4.4. Rungtis analogiška 3.3 rungtčiai.

5. Ginčytinos situacijos.

Teisėjų savivalė turnyre yra oficialiai įteisinta ir neginčijama. Kauliukui nukritus už stalo ribų, jo reikšmė neužskaitoma "kas daugiau" tipo rungtyje arba užskaitoma kaip didžiausia reikšmė "kas mažiau" tipo rungtyje. Kauliukų prarijimas, siekiant suklaidinti teisėjus, taipogi laikomas bandymu sukčiauti ir griežtai baudžiamas - kauliukai bus vietoje išoperuojami (nuskausminamieji į konvento kainą neįtraukti) kvalifikuoto chirurgo (kvalifikacija patvirtinama žodiniu būdu), nenaudojant skalpelio.

6. Turnyro saugumas.

Policija ir kiti teisėtvarkos pareigūnai, kilus riaušėms ar kitiems neramumams, turi teisę išvaikyti turnyro dalyvius, pavaišinti juos ašarinėmis dujomis ar net panaudoti karinę jėgą, kilus ginkluotam konfliktui tarp dviejų ar daugiau turnyro dalyvių. Pavieniai chuliganizmo atvejai, įskaitant ir kauliukų sviedimą į varžovą, bus reguliuojami įstatymų numatyta tvarka.

Kilus tarpplanetiniam ar tarpgalaktiniam karui ar gamtos stichinėms nelaimėms, turnyras nutraukiamas, registracijos mokestis negražinamas.

Taigi ponai dalyviai, treniruokitės, ruoškitės. Jei pretenduojate į pergalę - būtinai pasisamdykite asmeninį trenerį ir apsilankykite pas artimiausią ar jūsų mėgstamiausią aiškiaregį.

Taipogi jums pravers psichologo pagalba, siekiant išlikti ramiems ir susikaupusiems viso turnyro metu.

Leidykla "Eridanas" pristato

PFAP - 267. Burcev, Viktor "IBLIO VEIDRODIS".

Gerai žinoma, kaip nacistinė Vokietija skubėjo pasigaminti stebuklingą ginklą, atominę bombą, kad galėtų laimėti Antrąjį Pasaulinį karą. Kur kas mažiau žinomas ypač slaptas dokumentas, perduotas pačiam Adolfui Hitleriui į rankas - žymaus archeologo prof. Zamkės užrašai apie jo surastą Iblio Veidrodį, paslaptinę islamo artefaktą, atsiradusį žmonijos sukūrimo priešaušryje. Pasak mitologijos žinovų, šis ginklas būtų milijonus kartų galingesnis už bet kokią atominę bombą. Tereikia išsiųsti Afrikon SS dalinį ir pagabenti Iblio veidrodį į Berlyną...

Pliurpalai arba vieno irc (realaus laiko pokalbiai internete) logas

Vieno išdūrimo istorija, jei taip galima pasakyti. :) Kad "aukai" nebūtų skaudu, nikas pašalintas - tačiau jokios klastotės nėra...

Kažkada, kažkur tolimoje galaktikoje...

[20:35] «nirtuss» «nirtuss» Manatas
 [20:35] «nirtuss» «_____» nirtuss kas nutiko:))?
 [20:35] «nirtuss» «nirtuss» dar nutiks :)
 [20:35] «nirtuss» «_____» hm.idomu???
 [20:35] «nirtuss» «_____» :)
 [20:35] «nirtuss» «_____» radau
 [20:35] «nirtuss» «nirtuss» paleisimprograma kuri istrins visa interneta

O tada jau #sf_and_f kanale...

[20:00] «_____» kas nors zinot apie LimeWireWIN????
 [20:01] «_____» paasikinkit man kas tai yra
 [20:01] «bangis» windausinis vielinis laimas
 [20:01] «nirtuss» cia kur pasaulini ineta istryns
 [20:01] «bangis» kas neaishku?
 [20:01] «nirtuss» kur snekejom nu zinot patys
 [20:01] «_____» bangis cia enta tipo istrins?
 [20:01] *** durniu_laivo_katinas sets mode: +o nirtuss
 [20:01] «bangis» aha
 [20:01] «nirtuss» papasakokit zmogui
 [20:01] «_____» KAIP TIAI IMANOMA???
 [20:01] *** was kicked by savas (Turn caps lock OFF!)
 [20:01] *** has joined #sf_and_f
 [20:01] «nirtuss» kaip ta progse ineta pasaulini istryns
 [20:01] «_____» pala nirtuss patylek:)
 [20:01] «bangis» ji tokia, ji kieta
 [20:02] «durniu_laivo_katinas» visa trinanti
 [20:02] «_____» o kokia jums prasme?
 [20:02] «bangis» va, www.skaityta.lt jau ishtryne - visa diena neatsidaro
 [20:02] «durniu_laivo_katinas» jokio
 [20:02] «durniu_laivo_katinas» s
 [20:02] «durniu_laivo_katinas» absoliuchiai prasmes
 [20:02] «bangis» musm tai prie ko
 [20:02] «bangis» ne mes gi paleidom
 [20:02] «_____» nu tai kam tai daryt?
 [20:02] «_____» o kas paleido?
 [20:02] «bangis» chia ZiaVan viska padare
 [20:02] «bangis» kinas toks
 [20:02] «durniu_laivo_katinas» ir one.lt nemokamas zhinutes ishtryne ;(
 [20:02] «bangis» studentas
 [20:02] «durniu_laivo_katinas» nachalas
 [20:02] «bangis» jis 3 metu mokykla baige
 [20:02] «durniu_laivo_katinas» kas jo prashe
 [20:03] «durniu_laivo_katinas» tai ne, ishtrint viska velniop
 [20:03] «bangis» o dabar - 12 jau univera baigineja
 [20:03] «durniu_laivo_katinas» anarchistas
 [20:03] «bangis» genijus, blyn
 [20:03] «_____» JUS mane mulkinat
 [20:03] «_____» ?
 [20:03] «bangis» kaip tu susiprotejai?

[20:03] «nemezide» ziavan
 [20:03] «kiu» altruistai tokie jau
 [20:03] «durniu_laivo_katinas» nu ne
 [20:03] «nemezide» aha kietas bicas
 [20:03] «_____» as galiu issiust sms
 [20:03] «_____» nemokamas
 [20:03] «durniu_laivo_katinas» kol kas,
 [20:03] «bangis» tai tik iki 24.00
 [20:03] «_____» PALA
 [20:04] «bangis» po vidurnakchio - shakes
 [20:04] «_____» o ai jus visi turite ta programa?
 [20:04] «bangis» dabar siusk kiek gali
 [20:04] «bangis» bo paskui bus shakes
 [20:04] «_____» o kam ja siust?
 [20:04] «durniu_laivo_katinas» kam visi? uzhtenka vieno
 [20:04] «bangis» ir TU turi - tik dar nezhinai
 [20:04] «bangis» ji pas visus mus
 [20:04] «_____» tipo jei as ja turesiu tai bus ok?
 [20:04] «_____» tipo jei as ja turesiu tai bus ok?
 [20:04] «durniu_laivo_katinas» nebus
 [20:04] «durniu_laivo_katinas» kodėl kas nors turetu buti OK?
 [20:04] «_____» as netikiu...
 [20:04] «bangis» tai jau nieko nekeichia
 [20:04] «_____» o kam ja siustis???
 [20:05] «durniu_laivo_katinas» koks skirtumas, tiki ar netiki - mes gi ne bazhnychioje
 [20:05] «_____» gerai
 [20:05] «durniu_laivo_katinas» internete kol kas dar
 [20:05] «_____» o kam ja siustis???
 [20:05] «_____» o kam ja siustis???
 [20:05] «bangis» ji pati pasisiunchia - uzhtenka konekto 2 min. - ir jau turi
 [20:05] «_____» koks tolkas?
 [20:05] «durniu_laivo_katinas» nereikia,
 [20:05] «durniu_laivo_katinas» nesisiusk
 [20:05] «bangis» ir niex neaptinka
 [20:05] «durniu_laivo_katinas» uzhteks tu kur jau turi
 [20:05] «_____» ir kada gi visiems digs internetas?
 [20:05] «bangis» visas - iki nauju
 [20:05] «bangis» o shiaip jau po truputi saitai dingineja
 [20:05] «durniu_laivo_katinas» o dalimis- jau gi dabar neber
 [20:06] «bangis» va va
 [20:06] «_____» ir takas.lt ir delfi.lt?
 [20:06] «bangis» tie ilgiausiai laikysis
 [20:06] «bangis» beveik iki pat nauju
 [20:06] «bangis» bet ir tai - jau archyvuoja viska
 [20:06] «_____» o is kur jus visa sia informacija gavot?
 [20:06] «_____» o is kur jus visa sia informacija gavot?
 [20:06] «_____» kas jums pasake?
 [20:06] «bangis» toks saitas yra
 [20:06] «nemezide» baik kartotis asile
 [20:06] «bangis» ...t.y. buvo
 [20:06] «bangis» :(
 [20:06] «nemezide» mes mokam perskaityti ir is pirmo

- karto
 [20:06] «nemezide» buvo
 [20:06] «nemezide» butent
 [20:06] «nemezide» dar siryt
 [20:06] «_____» nemezide buciau asilas cia nebuciau
 [20:06] «bangis» jis pirmas dingo
 [20:07] «_____» nu blyn...
 [20:07] «nemezide» tikrai pirmas?
 [20:07] «_____» tai ka skelbt visuotine NETO aliarma?
 [20:07] «_____» :)
 [20:07] «nemezide» skelbk
 [20:07] «nemezide» mes va skelbiam
 [20:07] «bangis» tai jau visiems draugams mes pasakem
 [20:07] «bangis»]tu savishkiamis perduok
 [20:07] «_____» bangis apie kokia ten saita tu sakei?
 [20:07] «bangis» pala tuoj atrasiu
 [20:07] «nemezide» taigi neber jo
 [20:07] «nemezide» kur tu ji rasi
 [20:07] «nemezide» koks jo pavadinimas?
 [20:07] «nemezide» buvo?
 [20:08] «bangis» <http://www.cedzip.com/>
 [20:08] «bangis» va
 [20:08] «bangis» bet vistiek nebeatsidaro
 [20:08] «_____» hrhrrhrhrrhrrhrrh
 [20:08] «nemezide» nu gi sakom kad neber jo
 [20:08] «_____» netikiu
 [20:08] «nirtuss» atrodo prasideda.....
 [20:08] «_____» neimanoma
 [20:08] «_____» nerealu
 [20:08] «nemezide» o ko tu tikejaisi
 [20:08] «_____» nesamone
 [20:08] «nirtuss» atrodo prasideda.....
 [20:08] «nirtuss» mda riek speti viska parsipusti
 [20:08] «nemezide» kas dar dingo?
 [20:08] «_____» kas prasideda nirtus?pasaulio pabaiga?
 [20:08] «bangis» aha, kazhkada sake, kad neimanoma, kad sunkesnis uz h ora aparatas skraidytu
 [20:08] «nirtuss» progse aktyvuojasi
 [20:09] «nirtuss» inetas trinasi
 [20:09] «bangis» kodel pasaulio - tik neto
 [20:09] «_____» o tiap...
 [20:09] «bangis» gyveno gi musu seneliai be jo
 [20:09] «nirtuss» bus idomu....
 [20:09] «bangis» ir mes pragyvensim
 [20:09] «_____» bangi kiek tua mettu?
 [20:09] «bangis» siusim telegramas
 [20:09] «bangis» daug
 [20:09] «bangis» ash chia vyriausias beveik
 [20:09] «bangis» o gal ir ishvis vyriausias?
 [20:09] «bangis» ei, ar yra senesniu?
 [20:10] «bangis» tyla, blyn
 [20:10] «nirtuss» o tas 'vyriausias' i koki skaiciu telpa?
 [20:10] «_____» ne nu as vistiek netikiu
 [20:10] «bangis» tarp 30 ir 40
 [20:10] «_____» bet kaip taip imanoma?
 [20:10] «ObsCure» 30-40;))
 [20:10] «nemezide» ner cia senesniu
 [20:10] «nemezide» bangis vyriausias
 [20:10] * bangis ne IT specialistas
 [20:10] «nirtuss» nera
 [20:10] «_____» kiek bangiui?
 [20:10] «bangis» nepasakysiu
 [20:10] «nirtuss» tu cia vyriausias tai viska ir zinai
 [20:10] «nirtuss» paiskink zmogui kas ir kaip
 [20:10] «nemezide» koks milijonas
 [20:11] «bangis» aha , ash tik 13 metu uz h nemezide vyresnis
 [20:11] «_____» nors zinot ka...
 [20:11] «bangis» tai kazhkur milijonas ir gaunas
 [20:11] «_____» mano sese norejo siust sms is one, jau 3 dienas ner zinuciu nemokamu
 [20:11] «bangis» matai?
 [20:11] «nemezide» na va
 [20:11] «bangis» prasideda jau
 [20:11] «nemezide» shakes pareina
 [20:11] «_____» as kai prisiloginu savo vardu man dar 2 yra
 [20:11] «_____» pala
 [20:11] «bangis» paskutines turbut
 [20:12] «_____» o gal jus visi susitare mulkinti IRC vartotojus?
 [20:12] «bangis» kokius visus
 [20:12] «bangis» ?
 [20:12] «bangis» ar mes kur nors keliam panika
 [20:12] «bangis» uzhklausei - atsakem'
 [20:12] *** MAIRONIS has joined #sf_and_f
 [20:13] «nemezide» ir is viso, ar tu zinai, kiek jau saitu dingo?
 [20:13] «_____» nzn ir nenoriu zinoti
 [20:13] «_____» ne
 [20:13] «durniu_laivo_katinas» kazhkur 20 profcentu neber
 [20:13] «_____» visgi noriu
 [20:13] «durniu_laivo_katinas» jau
 [20:14] «bangis» tai chia per savaite, bet spartes nykimas geometrine progresija
 [20:14] «nemezide» :(
 [20:14] «nemezide» as nenoriu kad internetas dingtu
 [20:14] «durniu_laivo_katinas» liks tik irc, ir tai neilgam
 [20:14] «durniu_laivo_katinas» dar spesim atsiveikint
 [20:14] * bangis del viso pikto jau dabar visiems sako SUDIE
 [20:15] «bangis» jei paskui nespechiau
 [20:15] *** smeli has joined #sf_and_f
 [20:15] «bangis» jus man visi labai faini buvot
 [20:15] * durniu_laivo_katinas verkia bangiui ant peties
 [20:15] *** Dydy has joined #sf_and_f
 [20:15] * bangis isikniaubia veidu i durniu_laivo_katino krutine
 [20:15] * nemezide uzmina katinui ant uodegos, jei veliau nebespetu
 [20:15] «durniu_laivo_katinas» :))
 [20:15] *** Dydy has left #sf_and_f
 [20:16] * durniu_laivo_katinas apsikabina nagais nemezides koja ir rauda jai i kojine
 [20:16] «_____» sekmes visims
 [20:16] «_____» visiems
 [20:16] «bangis» sekmes ir tau

Moralas: nebūkite tokie patiklūs... bent jau šiame kanale. :)

Rinkimai

Konvento metu renkami:

Geriausias lietuvių fantastikos kūrinys (žr. nominantų sąrašą).

Geriausia lietuvių kalba išleista užsienio autoriaus knyga (žr. nominantų sąrašą).

Geriausia su fantastika susijusi internetinė svetainė (žr. nominantų sąrašą).

Balsuoti galima iki šeštadienio 18.00 val. konvento metu.

Balsavimo lapeliai bus įteikti kartu su dalyvio kortelėmis registracijos metu.

Jei nominantų sąrašuose nerasite to, už kurį norėtumėte balsuoti, įrašykite tai, kas iš tiesų, Jūsų nuomone, vertas apdovanojimo.

Iškiliausia (arba charizmatiškiausia) fandomo asmenybė

Pagal šią kategoriją balsuoti be išankstinio nominantų sąrašo!

Užpildytus balsavimo lapelius įmeskite į tam skirtą dėžutę registratūroje.

Geriausia lietuvių kalba išleista užsienio autoriaus knyga:

1. Anthony, Pierse - CHTONAS - (Eridanas)
2. Asimov, Isaac - KOSMOSO UPĖS - (Eridanas)
3. Le Guin, Ursula K. - TOLIMIAUSIAS KRANTAS - (Eridanas)
4. Klein, Gerard - KARO DIEVAI - (Eridanas)
5. McCaffrey, Anne - DRAKONO KLAJONĖS - (Eridanas)
6. Anthony, Pierse - FTORAS - (Eridanas)
7. Asimov, Isaac - ŽVAIGŽDĖS LYG DULKĖS - (Eridanas)
8. Harrison, Harry - MIRTIES PLANETA IR ŽMONIJS PRIEŠAI - (Eridanas)
9. Simak, Clifford D. - LIKIMO ĮKAITAI - (Eridanas)
10. Wilson, Colin - CITADELĖ - (Eridanas)
11. Herbert, Frank - KOPA - (Eridanas)
12. Moorcock, Michael - AMŽINYBĖS RITUALAI - (Eridanas)
13. Chalker, Jack - VELNIŠKAS SANDĖRIS - (Eridanas)
14. Dietz, William - TREMTIES PLANETA - (Eridanas)
15. Burns, Stephen L. - KŪNAS IR SIDABRAS - (Eridanas)
16. Wilson, Colin & Prickley, Net - PASIUNTINYS - (Eridanas)
17. Lukjanenko, Sergej - ILIUZIJŲ IMPERATORIAI - (Eridanas)

18. Dietz, William - LAISVĖS PLANETA - (Eridanas)
19. Kalugin, Aleksej - TAMSIBIŲ ATSPINDŽIAI - (Eridanas)
20. Hamilton, Edmond - ŽVAIGŽDŽIŲ KARALIAI - (Eridanas)
21. Norton, Andre - LEDO KARŪNA - (Eridanas)
22. Aldridge, Ray - FARAONO KONTRAKTAS - (Eridanas)
23. De Camp, L. Sprague - DINOZAUŲ MEDŽIOTOJAI - (Eridanas)
24. Wilson, Colin & Prickley, Net - PRANAŠYSTĖ - (Eridanas)
25. Aldridge, Ray - PASAULIO IMPERATORIUS - (Eridanas)
26. Gromov, Aleksandr - LEMINGO METAI - (Eridanas)
27. Wilson, Colin & Prickley, Net - PRASIVERŽIMAS - (Eridanas)
28. Aldridge, Ray - MECHANINIS ORFĖJAS - (Eridanas)
29. Brosnan, John - PADANGIŲ LORDAI - (Eridanas)
30. Brosnan, John - PADANGIŲ LORDŲ KARAS - (Eridanas)
31. Clark, Simon - TRIFIDŲ NAKTIS - (Eridanas)
32. Cook, Glen - ŠEŠĖLIŲ ŽAIDIMAI - (Eridanas)
33. Dietz, William - NAUJASIS LEGIONAS - (Eridanas)
34. Burcev, Viktor - IBLIO VEIDRODIS - (Eridanas)
35. Brosnan, John - PADANGIŲ LORDŲ KARAS - (Eridanas)
36. Gemmell, David - PAŠALIETIS - (Eridanas)
37. Baldwin, Bill - GALAKTIKOS KONVOJUS - (Eridanas)
38. Budrys, Algis - ŠELMIS MĖNULIS - (Vaga)
39. Crichton, Michael - LAIKO LINIJA - (Algarve)
40. Rowling, J.K. - HARIS POTERIS IR UGNIES TAURĖ - (Alma Littera)

Geriausias lietuvių fantastikos kūrinys:

1. Lina Krutulytė “Kliudžiau” (<http://info.fantastika.lt>)
2. Lina Krutulytė “Morūnos pilnatis” (<http://info.fantastika.lt>)
3. Rokas Mikutis “Legenda apie Glotną ir Riterį blizgančiais šarvais” (<http://info.fantastika.lt>)
4. Bakoozhe “Mėšlavėžis” (<http://fantasy.fantastika.lt>)
5. Herta Matulionytė “Ledo žmonės” (<http://fantasy.fantastika.lt>)
6. gre “In memory of...” (<http://fantasy.fantastika.lt>)
7. Vidas Gavelis - “Trys norai” (<http://fantasy.fantastika.lt>)
8. Vidas Gavelis - “Dievų Planeta” (<http://fantasy.fantastika.lt>)
9. Vidas Gavelis - “Drakono akis” (<http://fantasy.fantastika.lt>)
10. Mirmeka Alba - “Atvėrimas” (<http://fantasy.fantastika.lt>)
11. Herta Matulionytė - “Taalo žūtis” (GLF 2003)
12. Herta Matulionytė - “DMT - 2” (GLF 2003)
13. Tomas Petrusevičius - “Medžiojamo žvėries savaitė” (GLF 2003)
14. Mirmeka Alba - “Gimęs skraidyti” (GLF 2003)
15. Mirmeka Alba - “Kontaktas” (GLF 2003)
16. Mirmeka Alba - “...Erdviame kambary” (GLF 2003)
17. Justinas Žilinskas - “Lede” (GLF 2003)
18. Gediminas Kulikauskas - “Kaip Gliuklichas ir Nehepas laimės ieškojo” (GLF 2003)
19. Stasys Šarpanckis - “Tėve mūsų” (GLF 2003)
20. Edas Gruzdas - “Belaisvių pilis” (GLF 2003)
21. Gintautas K. Ivanickas “Laumės mėnuo” (Lietuvių fantastikos biblioteka)

Geriausia su fantastika susijusi internetinė svetainė:

1. Fantastika.lt - <http://www.fantastika.lt/>
2. Dorado raganos - <http://www.qedata.se/dr>
3. Fantasy.lt - <http://fantasy.fantastika.lt/>
4. Info.FANTASTIKA - <http://info.fantastika.lt/>
5. Dorado - <http://dorado.fantastika.lt/>
6. Feniksas - <http://www.omnitel.net/feniksas/>
7. Legionas - <http://www.legionas.uibc.lt/>
8. Magic the Gathering - <http://www.mazgas.rl.lt/mtg/>
9. Lituanicon XIV - <http://lituanicon.fantastika.lt/>

Intelektualios-sportinės-istorinės škotijos žaidynės

Vieta: Kalva

Laikas: šeštadienis, 15.30 val.

Vyks intelektualinė – sportinė viktorina apie senovės Škotiją. Tikrai nusipelnę turės teisę į škotiją vardą ir teisę kurti savo klaną: pvz., Petras McJonaitis įkuria McJonaičių klaną.

Bus varžomasi fiziniuose (akmens metimas ir pan.) bei intelekto rungtyse (senovės škotų medicina ir pan.).

Cathy piešinys

Konkursas

Mano svajonių antkapėlis

Konkursėlis būsime nabašnikams

Visi kažkada mirsime, visus kažkur pakas, tad reikia iš anksto pasiruošti būsimų namų interjerą. Reikia: nupiešti, kaip įsivaizduoji tą akmenį, lentą ar dar kokį baiboką, stovintį tavo kaulelių galvūgalyje.

Vietelė jūsų antkapėliams bus paruošta sandūroje tarp Valhalos (kiemelio) ir Dievų priimamojo (konferencijų salės). Nugalėtojai bus "išryškinti" sekmadienį.

Būsime renginiai

alCHOcon

Birželio 13-15 d.

Tai II Lietuvos fantastų alaus konventas!

alCHOcon – reiškia: "al" – alus; "CHO" – nuste bimo šūksnis, išgėrus alaus ir išvydus netikėtą vaizdą; "con" – simbolizuoja dviejų susidaužusių butelių (bokalų) skambesį. Paprastai tikri alCHOcon'ikai tokiais atvejais šūkteli: "CON!"

alCHOcon'as – tai smagūs vakarai prie laužo ir įspūdingos dienos su įvairiomis atrakcijomis.

alCHOcon'as – tai pokalbiai, diskusijos prie alaus apie fantastiką ir ne tik.

alCHOcon'as – bendraminčių konferencija nuostabioje "Bermudų trikampio" saloje.

alCHOcon'as – jau galias tradicijas turintis renginys.

Viena iš tradicijų – visiškai nekeisti programos. Galbūt kai kurios jos dalys neįvyksta arba niekad neįvyks, bet jos visad bus. Dar yra tam tikra mutacijų tikimybė:

Mintis organizuoti tokio pobūdžio konventą kilo 2002 metų šaltą žiemos vakarą apgirtusio Sharpo galvoje, prisiminus pokalbį Eurokon2000 metu su slovaku Martin Schuster.

Slovakai turi vynu koną, kurio metu fantastai eina į kalnus, gurkšnoja vyną ir maloniai leidžia laiką. Lietuvoje kalnų nėra, bet mes turime nuostabią salą Neryje (14 km nuo Kauno, už Karmėlavos). Mes turime puiką lietuviško alaus.

alCHOcon'as vyks 3 dienas.

Prasidės **birželio 13 d.** (penktadienio vakare) ir baigsis birželio 15 d. per piet.

alCHOcon'o programa bus publikuojama šeštadieniam vakariniame "Express biuletenyje" (Nr. 03).

Jeigu kils kokių nors klausimų, klauskite el. paštu: **ps@kaunas.omnitel.net arba 8-698-77523**

Vienu sakiniu

Šiandien, 21.00 val. Pragare "Dorado" raganos:) pristatinės savo fanziną "Dorado raganos". Raganos supirkinės fantastinius kūrinius už alų, saldinius ir kitas gėrybes! Nežiopsokite!

Juodoji rinka

Parduodamas Fenixo prezidentas.

Perkantis gauna dar vieną nemokamai (kreiptis į Golumą).

***

Express biuletenis priima įvairius (perka, parduoda, keičia) skelbimus.

Iki 100 ženklų; vieno skelbimo kaina – ašotis "Šviantosios Dvasios Alaus".

ŠVANTOSIOS
DVASIOS
ALUS

Lark piešinys

Gandai, paskalos, nuogirdos

Sekmadienį konvente apsilankys Aukšė Aukštikalnienė ir skaitys paskaitą apie toleranciją. Kartu su A. Aukštikalnienė bus ir jos juristė Nemezidė.

***

Iš patikimų šaltinių sužinota, kad Bangis baigė rašyti 2 ir 3 „Laumės“ knyga. Jos vadinasi:

2) „Laumės metai“; 3) „Laumės amžius“. Su žvaigždynu Eridanas derinami kūrybiniai planai dėl:

4) „Mano motina Laumė“; 5) „Laumės sugrižimas“ bei šio ciklo priešistorė -1) „Mano žmona Ragana“.

***

Kauno alaus darykla „Ragutis“ pradėjo gaminti naują saldžiarūgščio alaus rūšį „Bonis“.

***

Dar yra paskutinis šansas dalyvauti erotinio filmo „Tamos skonis“ VIP peržiūroje, kuri vyks naktį iš šeštadienio į sekmadienį „Planetos“ kino teatre. Dėl visko kreiptis į Bangį.

***

Pasklido gandai, kad Akela gavo „Pixar“ studijos stipendiją stažuotei 3 metams Los Angeles menų akademijoje. Akela, paklausta apie tai, atsakė: „Aš visuomet svajoju aplankyti Disneilendą“.

***

Rengiamas bokso ringas: jame susikaus interneto svetainė www.skaityta.lt su kritikais. Po rungtynių gipsas visiems dalyviams bus dedamas nemokamai, nepriklausomai nuo traumų sunkumo...